

Hodnocení diplomové práce Markéty Zvolánkové Typologie hlavních postav ve vybraných dílech české prózy se židovskou tematikou.

Téměř celá třetina práce je věnována teorii literární postavy; diplomantka opírajíc se o množství kvalitní sekundární literatury a zvláště o novější poetiky (D. Hodrová, Rimmon Kenanová) dosti zevrubně připravuje a zároveň představuje svůj přístup ke struktuře postav - východisko k následné analýze textů tří zvolených autorů, J. Weilovi, A. Lustigovi a L. Fuksovi. Stejně precizně si diplomantka stanovuje metodiku analýzy, přednostně se soustředí na vztah postavy k syžetu a k fabuli.

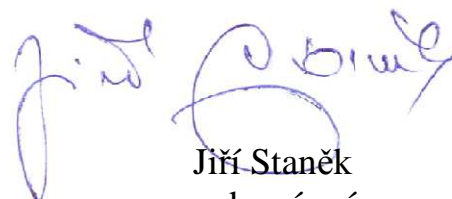
Po stručném představení příslušného autora a umístění textu do širšího kulturně politického kontextu následuje analýza postavy; v případě románu J. Weila je mj. zkoumán vztah postava – vypravěč (v tomto případě je hodnocen J. Roubíček jako postava „oslabená“, „nehrdinská“, i proto mj. nepříznivě přijat dobovou „kritikou“); jinou výchozí situaci vyžaduje analýza knihy Lustigových povídek (Noc a naděje), kde se „menších“ „hlavních“ postav nabízí širší spektrum a autorův (Lustigův) vztah k nim je „volnější“, objektivnější, než Weilův k „solistovi“ Roubíčkovvi, zdůvodnění je nicméně logické: vyžádáno právě změněnou výchozí situací autorského subjektu, jež si vyžádala jistou „emocionální strohost“ (s. 68); je zde též věnována zvláštní pozornost postavám ženským; vypravěče (narátora) románu L. Fukse (Pan Theodor Mundstock) lze již předpokládat coby osobnost „schizofrenní“, jejíž pohyb po ose „hypotéza – definice“ je zachytitelný velmi obtížně a pokus o její „definování“ může být opravdu závislý na rozhodnutí čtenářově.

Přesto, že analyzovaná díla vyšla (a největší pravděpodobností i vznikla) v rozpětí přibližně necelých 14 – 15 let, diplomantce se i díky kvalitní analýze „okolí textů“ daří z nich tak dešifrovat mnohem více z dobového klimatu, z privátních osudů jejich autorů a možná i z jejich autorských záměrů, především ale

v práci nabízí kvalitní materiál i jako možné vybídnutí k dalším analýzám a interpretačním přístupům, a to nejen k textům autorů jí analyzovaných.

Práci doporučuji k obhajobě a přes některé nedostatky (žel nikoliv pouze formální), navrhuji hodnotit jako výbornou.

V Plzni 17. 5. 2015

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Jiří Staněk', written in a cursive style.

Jiří Staněk
vedoucí práce